

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

29. února 2024*

„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 138 odst. 1 – Osvobození dodání zboží uvnitř Společenství od daně – Odepření nároku na osvobození od daně – Důkazy – Dodavatel zboží, který neprokáže dodání zboží příjemci uvedenému v daňových dokladech – Dodavatel, který předloží další informace prokazující postavení skutečného příjemce jako osoby povinné k dani“

Ve věci C-676/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Nejvyššího správního soudu (Česká republika) ze dne 26. října 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 2. listopadu 2022, v řízení

B2 Energy s.r.o.

proti

Odvolacímu finančnímu ředitelství,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení: Z. Csehi (zpravodaj), předseda senátu, I. Jarukaitis a D. Gratsias,

generální advokát: P. Pikamäe,

za soudní kancelář: C. Strömholm, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. října 2023,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za Odvolací finanční ředitelství: T. Měkýš a T. Rozehnal,
- za českou vládu: M. Smolek, L. Březinová, O. Serdula a J. Vlácil, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi: A. Armenia a M. Salyková, jako zmocněnkyně,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: čeština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 138 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností B2 Energy s.r.o. a Odvolacím finančním ředitelstvím (Česká republika) (dále jen „finanční ředitelství“) ve věci odmítnutí daňových orgánů osvobodit od daně z přidané hodnoty (DPH) několik dodání uskutečněných touto společností uvnitř Společenství.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice o DPH

- 3 Článek 131 směrnice o DPH stanoví:
„Osvobození od daně podle kapitol 2 až 9 se uplatňují, aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, a za podmínek, které členské státy stanoví k zajištění správného a jednoduchého uplatňování těchto osvobození a k zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu.“
- 4 Článek 138 odst. 1 této směrnice stanoví:
„Členské státy osvobodí od daně dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo jejich území, avšak uvnitř [Evropského] [s]polečenství, prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich, uskutečněné pro jinou osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží.“
- 5 Článek 139 odst. 1 uvedené směrnice stanoví:
„Osvobození od daně podle čl. 138 odst. 1 se nevztahuje na dodání zboží uskutečněné osobou povinnou k dani, na kterou se vztahuje osvobození pro malé podniky podle článků 282 až 292.
Osvobození od daně se dále nevztahuje na dodání zboží osobám povinným k dani nebo právnickým osobám nepovinným k dani, jejichž porizení zboží uvnitř Společenství není předmětem daně podle čl. 3 odst. 1.“

Nařízení (EU) č. 904/2010

- 6 Bod 7 odůvodnění nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2010, L 268, s. 1) zní:

„Pro účely výběru splatné daně by měly členské státy spolupracovat, aby pomohly zajistit správné vyměření DPH. V důsledku toho musí nejen kontrolovat správné uplatňování daně splatné na jejich území, ale měly by rovněž poskytovat pomoc jiným členským státům za účelem zajištění správného uplatňování daně spojené s činností vykonávanou na jejich území, která je splatná v jiném členském státě.“

České právo

- 7 Podle § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění použitelném na spor v původním řízení, daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 8 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce byla předložena v rámci sporu mezi českou společností B2 Energy a finančním ředitelstvím ve věci odmítnutí správce daně osvobodit B2 Energy od DPH v případě několika dodání zboží do Polska, údajně uskutečněných uvnitř Společenství, z důvodu, že společnost B2 Energy neprokázala, že byly splněny podmínky pro přiznání tohoto osvobození.
- 9 V roce 2015 uskutečnila společnost B2 Energy dodávky řepkového oleje do Polska. Podle předkládajícího soudu nebylo toto zboží dodáno příjemcům uvedeným v daňových dokladech, ale jiným příjemcům usazeným v tomto členském státě, z nichž někteří potvrdili přijetí svým razítkem a podpisem na mezinárodních nákladních listech.
- 10 Dne 15. července 2015 provedl dotyčný správce daně daňovou kontrolu za období od února do května 2015 a následně konstatoval, že společnost B2 Energy na základě předložených dokladů neprokázala, že splňuje podmínky pro osvobození od DPH. Ačkoli nezpochybnil faktické uskutečnění přepravy dotčeného zboží do jiného členského státu, měl za to, že společnost B2 Energy nedoložila, že právo nakládat s tímto zbožím jako vlastník převedla na osoby, které byly v daňových dokladech označeny za příjemce, ani že uvedené zboží bylo dodáno osobě registrované k dani v jiném členském státě. Správce daně proto dospěl k závěru, že B2 Energy nesplňuje podmínky pro přiznání nároku na osvobození od daně. V důsledku toho v platebních výměrech ze dne 6. října 2017 konstatoval, že částka DPH za měsíce únor až květen 2015 musí být navýšena.
- 11 Odvolání společnosti B2 Energy proti těmto platebním výměrům zamítlo finanční ředitelství rozhodnutím ze dne 21. listopadu 2019. Společnost B2 Energy podala proti tomuto rozhodnutí žalobu, kterou Městský soud v Praze (Česká republika) zamítl rozsudkem ze dne 18. srpna 2021, přičemž v podstatě uvedl, že společnost B2 Energy ani neprokázala, že dotčené zboží bylo prostřednictvím příjemců deklarovaných v daňových dokladech dodáno příjemcům, které prezentovala jako konečné příjemce. Městský soud v Praze měl konkrétně za to, že předložené doklady neuvádějí, kdo zboží jménem příjemce přebíral, ani kterému příjemci bylo zboží doručeno. Nelze proto identifikovat osobu oprávněnou nakládat s tímto zbožím jako vlastník.

- 12 Společnost B2 Energy podala k předkládajícímu soudu proti tomuto rozsudku kasační stížnost, ve které v podstatě namítla, že prokázala splnění podmínek pro uplatnění nároku na osvobození od DPH při dodání zboží do jiného členského státu. Předložené důkazy osvědčující, že dotčené zboží fakticky převzaly jiné společnosti než subjekty deklarované na příslušných daňových dokladech, totiž podle ní umožňují zjistit totožnost příjemců, na které bylo převedeno právo nakládat s tímto zbožím.
- 13 Podle předkládajícího soudu Soudní dvůr v rozsudku ze dne 9. prosince 2021, *Kemwater ProChemie* (C-154/20, EU:C:2021:989), připustil, že v případě, kdy není zjištěna identita dodavatele, jsou podmínky nároku na odpočet DPH splněny, má-li správce daně k dispozici údaje potřebné k ověření, že tento dodavatel měl postavení plátce DPH. Předkládající soud si klade otázku ohledně možnosti použít tento rozsudek pro účely posouzení nároku na osvobození od DPH při dodání zboží do jiného členského státu, pokud skutkové okolnosti ukazují, že toto zboží převzal nikoli příjemce deklarovaný v daňových dokladech, ale jiný příjemce, který měl postavení osoby povinné k dani.
- 14 Za těchto okolností se Nejvyšší správní soud (Česká republika) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 138 odst. 1 [směrnice o DPH] vykládán v intencích rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 9. prosince 2021 ve věci *Kemwater ProChemie* (C-154/20, EU:C:2021:989), v tom smyslu, že uplatnění nároku na osvobození od [DPH] při dodání zboží do jiného členského státu Evropské unie musí být odepřeno, aniž je správce daně povinen prokazovat, že dodavatel zboží byl účasten podvodu na DPH, jestliže dodavatel neprokázal dodání zboží konkrétnímu příjemci v jiném členském státě EU v postavení osoby povinné k dani uvedenému na daňových dokladech, ačkoli s ohledem na skutkové okolnosti a informace, jež osoba povinná k dani poskytla, jsou k dispozici údaje potřebné k ověření, že skutečný příjemce v jiném členském státě EU toto postavení měl?“

K předběžné otázce

- 15 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH týkající se osvobození dodání uvnitř Společenství od daně musí být vykládán v tom smyslu, že dodavatel usazenému v členském státě, který dodal zboží do jiného členského státu a neprokázal, že toto zboží bylo dodáno příjemci, který má v tomto členském státě postavení osoby povinné k dani, je třeba odepřít nárok na osvobození od DPH, ačkoli s ohledem na skutkové okolnosti a na informace předložené tímto dodavatelem má daňový orgán členského státu odeslání k dispozici údaje potřebné k ověření, že osoba, které bylo zboží fyzicky dodáno, měla postavení osoby povinné k dani, která jedná jako taková, v členském státě určení.
- 16 Úvodem je třeba připomenout, že čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH upravuje povinnost členských států osvobodit od daně dodání zboží splňující podmínky, které jsou v něm vyjmenovány (rozsudek ze dne 9. února 2017, *Euro Tyre*, C-21/16, EU:C:2017:106, bod 23 a citovaná judikatura).
- 17 Pokud jde o kvalifikaci plnění jako dodání uvnitř Společenství, z čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH, ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení, ve spojení s článkem 131 této směrnice, vyplývá, že pod tento pojem spadají a od daně jsou osvobozena – za podmínek, které členské státy stanoví k zajištění správného a jednoduchého uplatňování osvobození dotyčných dodání

a k zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu – dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich mimo území členského státu, avšak uvnitř Unie, uskutečněná pro jinou osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

- 18 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH, ve znění použitelném na věc v původním řízení, je osvobození plnění od DPH podmíněno tím, že právo nakládat se zbožím jako vlastník bylo převedeno na pořizovatele, že dodavatel prokáže, že toto zboží bylo odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, a že uvedené zboží v důsledku tohoto odeslání nebo přepravy fyzicky opustilo území členského státu zahájení odeslání nebo přepravy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. února 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, bod 25 a citovaná judikatura).
- 19 Kromě toho, jak vyplývá z čl. 139 odst. 1 druhého pododstavce směrnice o DPH, osvobození od této daně podléhá podmínce, že dodání zboží nebylo uskutečněno pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, jejichž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1 této směrnice (rozsudek ze dne 9. října 2014, Traum, C-492/13, EU:C:2014:2267, bod 25).
- 20 Kromě těchto podmínek týkajících se právě postavení osoby povinné k dani, převedení práva nakládat se zbožím jako vlastník a fyzického přemístění zboží z jednoho členského státu do druhého tak nelze vyžadovat žádnou další podmínku pro kvalifikaci plnění jako dodání zboží uvnitř Společenství, přičemž je třeba upřesnit, že pojem „dodání uvnitř Společenství“ má objektivní povahu a použije se bez ohledu na účel a výsledky dotyčných plnění (rozsudek ze dne 27. září 2012, VSTR, C-587/10, EU:C:2012:592, bod 30).
- 21 Zásada daňové neutrality si tedy žádá, aby osvobození od DPH bylo přiznáno, jestliže jsou splněny tyto hmotněprávní požadavky, i když osoby povinné k dani nevyhověly určitým požadavkům formálním (rozsudek ze dne 9. února 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, bod 36).
- 22 V tomto kontextu není relevantní argumentace finančního ředitelství vycházející z čl. 138 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH ve znění směrnice Rady (EU) 2018/1910 ze dne 4. prosince 2018 (Úř. věst. 2018, L 311, s. 3), který stanoví, že členské státy osvobodí od daně dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo jejich území, avšak uvnitř Unie, pokud je osoba povinná k dani nebo právnická osoba nepovinná k dani, pro niž se dodání uskutečňuje, identifikována pro účely DPH v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, a toto identifikační číslo pro DPH sdělila dodavateli.
- 23 Toto ustanovení, které bylo zavedeno směrnicí 2018/1910, totiž není *ratione temporis* použitelné na skutkové okolnosti věci v původním řízení.
- 24 Podmínky stanovené v čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH, ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení, které se týkají na jedné straně existence dodání z jednoho členského státu do druhého a na druhé straně postavení pořizovatele jako osoby povinné k dani, když pořizovatelem musí být „osoba povinná k dani [...], která jedná jako taková, v jiném členském státě“, samy o sobě neznamenají, že dotyčné zboží musí být fyzicky dodáno příjemci uvedenému v daňových dokladech.

- 25 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že správce daně odepřel společnosti B2 Energy nárok na osvobození od DPH z důvodu, že neprokázala, že dotčené zboží bylo dodáno příjemcům uvedeným v daňových dokladech, ani že toto zboží bylo dodáno osobě registrované pro účely DPH v jiném členském státě.
- 26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora existují pouze dva případy, v nichž může mít nedodržení formálního požadavku za následek ztrátu nároku na osvobození od DPH (rozsudek ze dne 9. února 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, bod 38 a citovaná judikatura).
- 27 Zaprvé se zásady daňové neutrality nemůže za účelem osvobození od DPH dovolávat osoba povinná k dani, která se úmyslně podílela na daňovém podvodu, který ohrozil fungování společného systému DPH. Požadavek, aby subjekt jednal v dobré víře a přijal všechna opatření, která po něm mohou být rozumně požadována k zajištění toho, aby plnění, které uskutečňuje, nevedlo k jeho účasti na daňovém podvodu, totiž není v rozporu s unijním právem. V případě, že dotyčná osoba povinná k dani věděla nebo měla vědět, že plnění, které uskutečnila, bylo součástí daňového podvodu, jehož se dopustil pořizovatel, a nepřijala veškerá opatření, která po ní mohla být rozumně požadována k zabránění tomuto daňovému podvodu, musel by být odmítnut její nárok na osvobození od DPH (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. listopadu 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, bod 41 a citovaná judikatura).
- 28 Zadruhé může porušení formálního požadavku vést k odepření osvobození od DPH, pokud má toto porušení za následek nemožnost předložení spolehlivého důkazu o splnění hmotněprávních požadavků (rozsudek ze dne 8. listopadu 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, bod 42 a citovaná judikatura). Ze samotné podmínky, které toto odepření osvobození od DPH podléhá, však vyplývá, že správní orgán nemůže uložit dodatečné požadavky, které by mohly vést k tomu, že by nárok osoby povinné k dani na osvobození od daně nebylo možné uplatnit, jakmile má k dispozici údaje potřebné k tomu, aby určil, že jsou splněny hmotněprávní požadavky (rozsudek ze dne 20. října 2016, Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, bod 47), a zejména že zboží bylo dodáno osobě povinné k dani, která jedná jako taková.
- 29 V tomto ohledu je třeba uvést, že předkládající soud se Soudního dvora táže pouze na nutnost prokázat postavení pořizovatele jako osoby povinné k dani bez odvolávání se na případ daňového podvodu. Za těchto podmínek je třeba otázku položenou předkládajícím soudem chápat tak, že se týká způsobu, jakým by musel dodavatel prokázat, že jsou splněny podmínky pro osvobození od DPH při dodání zboží do jiného členského státu, a konkrétně podmínka týkající se postavení pořizovatele jako osoby povinné k dani.
- 30 Je tedy třeba připomenout, že za situace, kdy směrnice o DPH neobsahuje ustanovení ohledně důkazů, které musí osoby povinné k dani předložit, aby si mohly nárokovat osvobození od DPH, přísluší členským státům, aby v souladu s článkem 131 této směrnice stanovily podmínky, za kterých osvobodí plnění uvnitř Společenství od daně, k zajištění správného a jednoduchého uplatňování těchto osvobození a k zamezení veškerým daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu. Při výkonu svých pravomocí musí členské státy dodržovat obecné právní zásady, které jsou součástí unijního právního řádu, jako jsou zejména zásady právní jistoty a proporcionality (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. listopadu 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, bod 37 a citovaná judikatura).

- 31 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že po zrušení kontrol na hranicích mezi členskými státy je pro správce daně obtížné ověřit, zda zboží fyzicky opustilo území uvedeného členského státu, či nikoliv. Z tohoto důvodu ověřují vnitrostátní daňové orgány tyto skutečnosti především na základě důkazů poskytnutých osobami povinnými k dani a na základě jejich prohlášení (rozsudek ze dne 6. září 2012, Mecsek-Gabona, C-273/11, EU:C:2012:547, bod 35 a citovaná judikatura).
- 32 Soudní dvůr konkrétně zdůraznil, že povinnosti, které má osoba povinná k dani v souvislosti s dokazováním, musí být určeny v závislosti na podmínkách, které jsou v tomto ohledu výslovně stanoveny vnitrostátním právem, a na obvyklé ustálené praxi pro podobná plnění (rozsudek ze dne 8. listopadu 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, bod 57 a citovaná judikatura).
- 33 V této souvislosti je z informací předkládajícího soudu zřejmé, že společnost B2 Energy předložila správci daně, aniž prokázala, že dodala dotčené zboží deklarovaným příjemcům, daňové doklady k uskutečněným plněním včetně řady příloh, jako jsou dodací listy, mezinárodní nákladní listy, vážní lístky nebo výpisy z bankovních účtů, z nichž vyplývá, že zboží bylo dodáno do jiného členského státu, kde bylo jeho převzetí potvrzeno jinými subjekty než těmi, které deklarovala B2 Energy, nebo těmi, které prezentovala jako konečné příjemce tohoto zboží.
- 34 Z textu předkládacího rozhodnutí a ze samotného znění položené otázky rovněž vyplývá, že tato otázka vychází z předpokladu, že správce daně měl k dispozici informace potřebné k tomu, aby ve světle skutkových okolností ověřil, že skuteční příjemci měli postavení osob povinných k dani. Předkládající soud konkrétně zdůrazňuje, že správce daně nezpochybnil přepravu řepkového oleje z České republiky do Polska a jeho stočení příjemcům, které žalobkyně v původním řízení ve svých daňových příznáních neidentifikovala. Kromě toho dodání, o která jde v původním řízení, se týkají zboží, které se ze své povahy jeví určeno k využití v rámci ekonomické činnosti.
- 35 Skutečnost, že zboží obdržely jiné subjekty, než jsou subjekty uvedené v daňových dokladech, by však mohla naznačovat, že toto zboží bylo předmětem obchodní transakce, v jejímž případě může být okamžik jejího uskutečnění rozhodující pro uplatnění osvobození od daně. Kvalifikace dodání uvedeného v daňových dokladech a uskutečněního dodavatelem, který uplatňuje osvobození od daně, jako dodání uvnitř Společenství totiž závisí na tom, zda může být přeprava skutečně přičtena tomuto dodání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2012, VSTR, C-587/10, EU:C:2012:592, bod 31).
- 36 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že pro účely osvobození od DPH musí daňové orgány řádně zohlednit všechny skutečnosti, které mají k dispozici, jako jsou dokumenty, jež zmiňuje předkládající soud, pro účely posouzení, zda tyto dokumenty případně mohou doložit pravděpodobnost skutečného dodání zboží přepravovaného do jiného členského státu než členského státu zahájení přepravy nebo odeslání (obdobně viz rozsudek ze dne 8. listopadu 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, body 66 a 67).
- 37 Kromě toho s ohledem na zásadu daňové neutrality nelze po osobě povinné k dani požadovat, aby za účelem uplatnění svého nároku na osvobození od DPH vždy prokázala – nebyl-li příjemce daného zboží identifikován – že má tento příjemce postavení osoby povinné k dani, pokud ze skutkových okolností s jistotou vyplývá, že uvedený příjemce toto postavení nutně měl (obdobně viz rozsudek ze dne 9. prosince 2021, Kemwater ProChemie, C-154/20, EU:C:2021:989, bod 40).
- 38 Za těchto podmínek je věcí příslušných daňových orgánů a vnitrostátních soudů, aby na základě všech předložených dokumentů včetně dokumentů, které byly v držení dodavatele, ověřily, zda byly splněny hmotněprávní podmínky nároku na osvobození od DPH.

- 39 Nárok na osvobození od DPH musí být osobě povinné k dani odepřen pouze v případě, že – s ohledem na skutkové okolnosti a navzdory důkazům poskytnutým touto osobou – nejsou k dispozici údaje potřebné k ověření, že byly splněny podmínky stanovené v čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH, přičemž správce daně není povinen prokázat, že se tato osoba povinná k dani podílela na podvodu na DPH.
- 40 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že dodavateli usazenému v členském státě, který dodal zboží do jiného členského státu, je třeba odepřít nárok na osvobození od DPH, pokud tento dodavatel neprokázal, že zboží bylo dodáno příjemci, který má v posledně uvedeném členském státě postavení osoby povinné k dani, a pokud s ohledem na skutkové okolnosti a na informace poskytnuté dodavatelem nejsou k dispozici údaje potřebné k ověření, že tento příjemce toto postavení měl.

K nákladům řízení

- 41 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

Článek 138 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty

musí být vykládán v tom smyslu, že

dodavateli usazenému v členském státě, který dodal zboží do jiného členského státu, je třeba odepřít nárok na osvobození od daně z přidané hodnoty, pokud tento dodavatel neprokázal, že zboží bylo dodáno příjemci, který má v posledně uvedeném členském státě postavení osoby povinné k dani, a pokud s ohledem na skutkové okolnosti a na informace poskytnuté dodavatelem nejsou k dispozici údaje potřebné k ověření, že tento příjemce toto postavení měl.

Csehi

Jarukaitis

Gratsias

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 29. února 2024.

Vedoucí soudní kanceláře
A. Calot Escobar

Předseda senátu
Z. Csehi